

Editorial

Dins la tònica del grup de MANUSCRITS de dedicar el seu dossier a un tema monogràfic, en aquest número l'escollit ha estat el pensament econòmic i científic a l'Època Moderna, en un volum que voldríem que servís d'homenatge a la memòria de Miquel Batllori, Antonio Domínguez Ortiz i Pierre Vilar, tres historiadors que han aportat un inconfusible segell de qualitat a la historiografia del segle xx i que han estat vinculats a la revista MANUSCRITS des dels seus inicis.

Existent des de la més remota avior, des que Xenofon el va batejar en la seva anàlisi *Oeconómicos* i Aristòtil en va assentar les bases com a ciència independent de la filosofia i la política en dos llibres que recollien aquesta denominació, el pensament econòmic no ha deixat de cultivar-se. I ho ha fet barrejant-se amb d'altres sectors de les ciències més experimentals fins al punt que, en les teories marxistes d'Engels i Lenin, el progrés de la ciència esdevenia el factor clau per explicar la supremacia mundial de l'Occident d'Europa. D'aquí que molts pensadors —des dels mateixos filòsofs grecs fins als teòrics del segle xx, passant per llumeneres de l'Església com sant Isidor de Sevilla, sant Tomàs d'Aquino, sant Bonaventura de Bagnore— integrassin en llurs trajectòries intel·lectuals estudis dels dos sectors del saber. La història de la ciència vinculada des del segle xviii al mot *progrés* i, per tant, assimilats els seus continguts dins un moviment uniformement accelerat, fins al terme *revolució científica* fou encunyat per l'internalista Alexandre Koyré per definir el període de temps iniciat per Galileu Galilei i clos per Isaac Newton. Tant la història del pensament econòmic com la del seu sòcies científic tenen arrels molt antigues, però com a disciplines es consolidaren en el segle xix i feren un pas de gegant després de la Segona Guerra Mundial, sobretot a Europa, Estats Units i el Japó.

Recollint aquests elements de confluència, el grup de recerca de MANUSCRITS ha organitzat el seu desè cicle de conferències centrant l'anàlisi dels pensaments econòmic i científic en l'Època Moderna i ha recollit en aquest número 22 algunes respostes als interrogants plantejats durant el seu transcurs. Així, precedits d'una panoràmica general de na Maria Antònia Martí Escayol, Lluís Argemí, Enric Tello i José Manuel Naredo, han tractat de la fisiocràcia i els seus continuadors, de la construcció del paisatge agrari i de l'evolució de les idees econòmiques i científiques fins al segle xx, respectivament. Contrapunt del dossier, en la secció de mis-

cel·lània, Charles C. Noel ofereix una vera dissecció de l'etiqueta borgonyona i Òscar Jané, una interpretació alternativa de la Revolta dels Angelets. Altrament, les usuals ressenyes han acordat la majoria dels seus continguts a l'epígraf que vehicula la part monogràfica d'aquest número i el volum s'arrodoneix amb l'aparat que presenta els darrers treballs de recerca llegits en aquest departament, prova de la vitalitat de la seva Unitat d'Història Moderna i del treball constant al marge de modes i commemoracions oficialistes dels seus integrants. Com en els números anteriors, la revista MANUSCRITS manifesta la decidida intenció d'apostar per temes d'interès historiogràfic que no responguin a cap efemèride i per presentar els resultats de recerques sòlides no degudes a especialistes circumstancials.